

VECKOBLADET

Nr 5 i webbform

060217

Islam i JyllandsPosten

Under rubriken "Islam i Jyllands- Posten" föreläser Peter Hervik i Landskrona på måndag. Peter Hervig är socialantropolog och docent vid Malmö Högskola och har skrivit flera böcker om hur JyllandsPosten skildrat Islam och etniska minoritetet i Danmark.

[Läs mer »](#)



Årsmöte i Vägval Vänster Skåne

Plats Andrésalen, Folkets Hus, Lund

Tid: 26 februari 2006 kl 12-14

Låt oss fortsätta ett år till!

Det känns fel att lägga ner föreningen nu, men samtidigt behövs nya krafter för att utveckla verksamheten. Kan du tänka dig att medverka i detta? Hör då gärna av dig till valberedningen: Karin Lång (042-13 08 28), Henrik Smith (046-14 85 45) eller Per-Åke Purk (0451-834 31).

Valda i Vänsterpartiet 2006

Styrelse

Anne Dederichs
Hanna Gunnarsson
Nita Lorimer
Mats Olsson
Hans Persson
Claes Regander, ordf.
Marta Santander

Konferensombud

Eva Fasth
Saima Jönsson
Ibrahim Kakahama
Rebecca Lernesjö
Anders Neergaard
Claes Regander
Marta Santander

Ersättare

1. Kajsa Nilsson
2. Saima Jönsson
3. Anders Neergaard
4. Ibrahim Kakahama
5. Linus Gustafsson
6. Eva Fasth

Utgångspunkter för Demokratisk Vänster i Lund

1. Frihetlig socialism.

Vi arbetar för ett samhälle utan förtryck, ett jämlikt och rättvist samhälle där demokratin är förverkligad fullt ut. Demokratisk frihetlig socialism förutsätter allas deltagande - varje dag.

2. Feminism.

Vi vill bryta ner den maktstruktur där kvinnor är underordnade män. Vårt mål är ett jämlikt samhälle utan könsförtryck.

3. En ekologiskt hållbar utveckling.

Det finns bara ett jordklot och de gemensamma resurserna håller snabbt på att förbrukas. Omställningen till ett ekologiskt hållbart samhälle måste påbörjas redan idag.

4. Internationell solidaritet.

För Demokratisk Vänster i Lund står den internationella solidariteten i centrum. En femtedel av jordens befolkning använder fyra femtedelar av jordens resurser. Svält, analfabetism, förtryck och krig är ett resultat av en orättfärdig ekonomisk världsordning.

Demokratisk Vänster i Lund vill

- verka för en politik som är inriktad på att åstadkomma resultat som förändrar människors vardag.
- verka för ett samhälle där offentlig och privat sektor tillsammans med den sociala ekonomin kompletterar varandra i välfärdsbygget - verka för en ekonomisk politik utan överbud och som inte lämpar över problemen till efterkommande
- genomsyras av medvetenhet om att nuvarande utveckling är ohållbar i ett ekologiskt perspektiv vilket får återverkningar på den dagspolitik som kan bedrivas
- tillsammans med andra progressiva krafter aktivt påverka EU:s utveckling och hävdar att vissa globala problem kräver överstatliga lösningar
- tillämpa feminism som ett verktyg för praktisk politik med syfte att skapa rättvisa villkor för kvinnor och män
- i bred och öppen dialog med allmänhet, fackliga organisationer, miljö- och kvinnorörelsen och andra folkliga rörelser genom opinionsbildning och genom andra påverkanskanaler öka vänsterkrafternas inflytande i svensk politik

Demokratisk Vänster i Lund

- representerar en modern vänsterpolitik som slutgiltigt lämnat dogmatism och tillbakablickande bakom sig
- välkomnar alla med hjärtat till vänster som stödjer våra grundläggande värderingar att delta i verksamheten
- har som syfte att i Lunds kommun stödja, främja och utveckla en politisk vänster som står i samklang med dessa utgångspunkter

(Antagna vid Föreningen Demokratisk Vänster i Lund konstituerande sammanträde 12 februari 2006)



Veckans teckning av den eminente Goja är en god illustration till nedanstående artikel. Den beskriver bl a hur direktörerna har berikat sig själva, som synes har alla andra fått offra något i den processen.

De nya rövarbaronerna

Det talas och skrivs mycket om de svenska börsbolagens stora vinster under senare år. Därför blir man häpen när man ser de verkliga siffrorna (SCB Nationalräkenskaper 1993-2004).

Från 1993 till 2004 har förädlingsvärdet i det svenska näringslivet ökat från 1 034 miljarder till 1 681 miljarder. Under samma tid har vinstdelen i kronor bara ökat från 321 miljarder till 382 miljarder d v s med 19%, medan lönedelen (inkl. sociala avgifter) ökat med 75%.

Samtidigt vet vi att klyftan mellan arbetares och tjänstemäns löner ökat. Det kan alltså inte vara arbetarnas löneökningar som lett till att lönedelen ökat så mycket. Det enda som kan få ekvationen att gå ihop är att direktörslöner, bonusar, aktieoptioner, fallskärmar och arvoden till styrelseledamöter, som också ingår i lönedelen, har fått en oproportionerlig omfattning. Den gamla föreställningen, att fördelningen av förädlingsvärdet på vinst och löner avspeglar styrkeförhållandet mellan fack och arbetsgivare, gäller helt enkelt inte längre.

Bolagsstyrelserna har tydligen valt att gynna sina ledande tjänstemän på bekostnad av både övriga anställda och aktieägare. Och aktieägare är i dag inte liktydigt med cigarrökande kapitalister utan utgör nästan hela svenska folket vars pensioner, försäkringskapital och sparande står för en stor del av aktiemarknaden.

Man kan räkna ut ungefär hur mycket av överskottet i näringslivet som på detta sätt överförs till direktörerna. Vinstandelen låg i början av 90-talet omkring 35% av förädlingsvärdet för att under 2000-talet sjunka till 23-24%, vilket är historiskt låga siffror. Hade den mera "normala" andelen på 35% gällt även 2004 skulle vinsten ha blivit 588 miljarder, det vill säga 140

miljarder mer än det aktuella utfallet. Miljarder som via aktieutdelningar hade kunnat förstärka våra pensionsfonder och andra allmännyttiga institutioner men nu i stället gått till direktörerna. Den "rekordstora" utdelningen på 104 miljarder som nu annonseras efter verksamhetsåret 2005 skulle alltså ha kunnat vara mer än dubbelt så stor. Ett vanligt argument mot progressiv beskattning har varit att det är så få som är rika att skatteintäkterna ändå inte skulle öka så mycket. Det "incitament" till ökade prestationer som en förväntad inkomstökning kan medföra har ansetts viktigare för samhällsekonomin. Det kan då vara intressant att jämföra svenska förhållanden med amerikanska eftersom inkomstfördelningen i vårt land alltmer börjar likna den amerikanska.

Enligt New York Times har i USA den genomsnittliga arbetarlönen (korrigerad för inflation och vid ett dollarvärde på 8 kr) varit oförändrat 18 000 kr i månaden sedan 1990. Under samma tid har de verkställande direktörernas löner fyrdubblats från 3,2 miljoner till 7,9 miljoner kronor i månaden. I Sverige betalar man statlig skatt bara om man tjänar mer än 26 000 kr i månaden. Samma grundprincip gäller i USA beträffande den federala skatten. Det innebär att den del av befolkningen som har lägre inkomst än medeltalet bidrar med bara 7-8 procent av de totala federala skatteintäkterna medan centilen (1%) med de högsta inkomsterna bidrar med hela 40%. Det är också för den gruppen som Bush sänker skatterna. Det kan nog löna sig med progressiv beskattning i vårt land.

I USA har man uppmärksammat att direktörerna lägger beslag på allt större del av överskotten i näringslivet. Efter påtryckningar från stora institutionella aktieplaceringar (bland annat den Norska oljefonden som är en stor pensionsfond) har en kommission (Security and Exchange Commission) krävt ökad insyn i och bättre motiveringar för företagens förmånsprogram för sina chefstjänstemän. Något som är angeläget även i vårt land.

Erik Kågström



Detta är ingen blogg

Det här är ingen blogg. Visst har vi väl på VB övervägt den lösningen också, men vi har aldrig gripits av den stora entusiasmen. Men det har man på andra håll och både i Sverige och världen svämmas bloggarna över. Det förs statistik över sådant och tillväxten är imponerande: det tillkommer en ny blogg i världen varje sekund på dygnet! Så har det också blivit så många som 28 miljoner bloggar nu och antalet fördubblas ännu så länge varje halvår. Det är förstås hårt i början: lätt att starta men jobbigt att hålla igång. Tre månader efter starten på en blogg är bara hälften kvar och skriver något aktivt. Men det blir många ändå

Vad det står i dem? Tja, det mesta handlar om villan och vovven och till det kommer förstås berättelser om vad som händer i sängen och så. Man blir väldigt snabbt trött på att läsa bloggar vill jag påstå och man inser att redaktörer har en funktion. Också de mest populära amerikanska politiska bloggarna är påfallande inåtvända med sina ständiga hänvisningar till andra bloggare. Det är som om de alla rörde sig i en liten skål för guldfiskar. Rätt incestuöst blir det.

En högerdomän

Ganska många bloggar handlar om politik. Vad som är slående där är att högern dominerar helt, både i Sverige och i USA, detta sagt bara på grundval av subjektiva intryck. Det var visserligen mest vänsterfolk som var Internetpionjärer, men mitt absoluta intryck är sedan länge att det är högern som är mest talför via nätet. Det gällde redan för 10-15 år sedan när det var på Usenet snacket gick och där fortsätter det f.ö. likadant. Läs t.ex. swenet.politik och häpna över hätskheten i högeragitationen! Men varför det är så har jag ingen bra förklaring till.

Med bloggar är det så att vad som händer där fångas inte så lätt upp av sökmaskiner som Google. Nej, vill man leta i den världen är det www.technorati.com som gäller. De täcker in rubbet och gör det blixtnabbt.

Demokratins räddare?

Är då bloggarna ett viktigt tillskott till demokratin och det offentliga rummet. Jo, tillskott är de, men hur viktigt kan man tveka om. Å ena sidan innebär de förvisso att varje medborgare kan starta en webbtidning och göra sig hörd i världen. Pressens frihet gäller bara den som äger en press som det gamla talesättet lyder och den nya publiceringsmöjligheten är då öppen för alla. Man behöver bara tillgång till en dator då och då, t.ex. på ett folkbibliotek. Å andra sidan är det ju inte helt lätt att göra sig hörd bland de andra 28 miljonerna. Bloggarna har numera också nått en sådan teknisk nivå att det krävs rätt mycket kunskaper, en rejäl server, lediga arbetsdagar m.m. för att nå utanför den egna lilla kretsen. Sådant kostar förstås pengar och enda chansen att ta in pengar är via bidrag eller via annonser och så är man där igen.

Till dem som ser bloggarna som demokratins räddare vill jag bara säga: minns närradion, eller minns Citizen Band (CB, privatradio), kommunikationsformer som skulle förändra världen till det bättre. Närradion var folkpartiets stora grej för så där femton år sen och närmast då dess frikyrkliga falang. Av det blev kommersiella radiostationer som kränger grejer och öser ut dagens hits. Jag är måttligt indignerad, men det var inte precis det stora lyftet för opinionsbildning och yttrandefrihet.

Alltså: bloggarna är ett intressant fenomen i tiden och kommer säkert att utvecklas. Vi får se hur. Tills vidare kan det nog vara skäl att hålla inne med den stora entusiasmen.

Lucifer

Vänsterpartiets årsmöte i Lund: "Centrister" ska greja valet

Det kanske mest intressanta på v-Lunds årsmöte i söndags nämndes i förbigående på en okontroversiell dagordningspunkt. När budgeten skulle fastställas undrade någon varför styrelsen föreslog att bidraget till Ung Vänster skulle sänkas med en tredjedel, till 30 000 kr. Svaret var att ungdomsförbundet väntades krympa sin organisatoriska kostym i Lund och därmed inte hade så stora hyreskostnader. Mer sades inte om saken.

Gästtalaren från Ung Vänster lät som vanligt militant men sa faktiskt även något om gångna svårigheter. Bilden bekräftades av ett ungdomsförbund i kris på både nationell och lokal nivå. Detta får rimligen politiska konsekvenser så småningom men ännu har den politiska maktbalansen i partiföreningen inte rubbats. Även om traditionalisterna blivit försvagade har förnyarna försvagats ännu mer. Flera opponenter från de senaste årens möten saknades nu - avhoppade eller bara likgiltiga.

Äldre och mindre

Samtidigt som medelåldern höjts i och med den försvagade nyrekryteringen av ungdomar - mindre än en femtedel av de totalt cirka femti mötesdeltagarna var under tretti år - har partiföreningen i Lund fortsatt att krympa, nu med cirka 11 procent till 122 (och en begärde i stillhet sitt utträde under mötet). Den förklaring som gavs från styrelsen var densamma som gällde för den minskade aktiviteten: att femton pigga ungdomar hade flyttat till Malmö, vilket skyldes på den lokala bostadsbristen. Nu uttrycktes förhoppningen att valrörelsen skulle locka nya medlemmar. På årsmötet 2005 sade distriktsombudsmannen något liknande inför det då stundande EU-valet, men det blev inte så mycket av den saken. Som VB tidigare påpekat har partiet inte haft så få medlemmar i Lund på 33 år, trots att kommunens folkmängd har ökat rejält sen dess.

Det blev ett långt möte, som ändå fick bordlägga punkten kongressrapport. Det diskuterades en hel del och käbblades även, men maktrelationerna gjorde att det blev spännande en enda gång, vid valet av ordinarie revisorer. En sådan skulle nyväljas och valberedningen föreslog distriktskassören, bosatt i Kristianstad och medlem där. En lokal veteran som hållit en låg profil i de lokala debatterna lanserades som motkandidat men förlorade med en rösts undervikt.

Ratad då, gillad nu

Styrelsen är trots allt en viktigare funktion är revisionen, och där innebar valberedningens konfirmerade förslag en förskjutning. Claes Regander kvarstår som ordförande men in bland de ordinarie kommer de båda tongivande kommunalpolitikerna Anne Dederichs och Mats Olsson, som med ett gammalt kommunistiskt språkbruk kan betecknas som centrister. De har undvikit att ta ställning i debatterna mellan traditionalister och förnyare utan koncentrerat sej på kommunalpolitiken. Att de nu har ställt upp till styrelsen kan tolkas som en oro för partiföreningens utveckling, och att traditionalisterna har lättat lite på sitt grepp (för tre år sen ratades Mats Olsson) bör kanske tydas som önskan att visa upp en mänskligare uppsyn i valrörelsen. För nu är det val som gäller, för hela slanten. All annan verksamhet är lågprioriterad fram till senare delen av september.

Bland ombuden till distriktets års- och valkonferens var inslaget av traditionalister starkare. Inget får störa ritningarna till riksdags- och regionrepresentation. Marta Santander förordades som väntat som toppkandidat på riksdagslistan.

Muhammedbilderna

Mötets principiellt mest intressanta diskussion gällde de danska Muhammedbilderna.

Styrelsen framlade för instämmande ett uttalande, "Bekämpa rasism och intolerans", som undertecknats av personer från en rad organisationer men som tydligen initierats av Kalle Larsson (v). Några var emellertid tveksamma. "Rätten att häda den religiösa vidskepelsen är viktig", sa en. "Låt styrelsen författa ett bättre uttalande till ett senare möte", sa en annan. "Uttalanden av det här slaget gynnar muslimska extremister", menade ytterligare en med erfarenhet av konflikterna mellan islamism och socialism i Mellanöstern. "Är vi inte eniga om ett uttalande i ett så viktigt ämne bör vi inte ta det genom majoritetsbeslut utan uppmana mötesdeltagarna att underteckna det enskilt", tyckte någon som menade att den text som förelåg blandade samman rasism och religion på ett olyckligt sätt.

Men majoritetsbeslut blev det och uttalandet antogs.

Gunnar Sandin

Veckobladet

är idag en helt privatägd tidning. På detta viset blev det genom att Vänsterpartiet i Lund beslutade att privatisera den tidning som man drivit i 30 år.

I nedanstående artikel talas det om "en instundande aktiestämma i Veckobladet". Någon sådan är inte planerad av det enkla skälet att det inte finns några aktieägare. Däremot har jag funderat på att bjuda in till en träff för alla som intresserar sig för VB framåt våren då det åter blir drägligt att lämna idet.

Att medverka i tidningen eller på diskutera den med mig kan man göra när som via epost.

VB institutionaliserar härmed brevlådan genom att införa nedanstående vinjett som vi hoppas få anledning att använda ofta, inte bara för Jörgen L.



Hallå, det är jag i brevlådan!

Virusprogram brukar ha en mapp där misstänkta filer låses in, såna med potentiellt patogen kapacitet visavi systemet. Känns som Gunnar Sandin har dylika i åtanke, med sin brevlåda ... Gunnar med oxå lite bristande humörkontroll visar indirekt att han faktiskt hyllar kamratlig ton - har dock blivit rikhänt instruerad i nämnda konst på partimöten av motsatta partisidan vilken genomgående framvisar en enastående slagtlighet. Hör sen till saken att jag ung. varannan gång varit varmt berömmande och partstagande visavi 40-taliststocken, däribland inte minst Ulf Nymark. Jämte klart förstående för hans rakt av omöjliga uppdrag som v-Lunds främste trafikpolitiker, å sistone.

Är sen lite rastlös och tycker även att världen består av fler än två kombattanter, i nån slags privat envig. Normalt står positioner och argument klara efter var sitt inlägg, omvärlden kan ju tillfoga ev. felandes. Och Gunnar hade nog sett debatten fortsätta, får man en känsla av. Samt visar sin besvikelse på detta sätt, måhända. Av mina två refuserade inlägg cirkade det ena mkt kring generationsproblematiken inom förnyarläget, jämte klent besvarade frågan om varför ej blev nåt parti, på vvv-basis. Se Voffor bidde det inget? som jag tycker VB kunde

lägga ut i nån slags länkbrevlåda för supplemetära texter, där även läsarkommentarer kan bibringas. För oss utan redaktörsfringisar typ fylla halva bladet ...

Nå, Gunnar är lika skicklig som blygsam - har fått panegyriska inlägg till honom prompt strukna. Inkl. täcka komplimanger som "Tidningslayoutens Napoleon". Om understundom kanske "förgriplig" hör dylikt till saken. Jämte ursäkta-korten där kommunalrådet Olsson fått hela tre. Ohly får tåla mer, har han en årslön för men även denne 'vel-kofta' har jag smekt över skulten med beröm kring starka sidor, varav några med eftertryck demonstrerats i nu nedlagda Agenda. Och vad betr. egensinnigheter låt mig bara påminna om en viss Gudrun. Nå, är ju österleningar bägge. Hon Gladsax - jag Gärsnäs. Ö-len en gränsprovins - som Värmland, där hastigt påkommet vapenbruk tydligen lönats med livet, i genkampen. Om såna så tvåfaldigt vapenbruk för sista: patronerna spred ju agnar bland bonde- och torpardöttrar ...

Har sen precis postat ett inlägg till Sds där överväganden inför nya fyra dryga år samt inte minst trafiken, står i centrum. Jämte den fler ggr påtalade problematiken kring överflödiga medlemmar. Partiet dräneras allt mer, där skulden normalt lägges hos tradlägret. En partsinlaga! Har vår mission i Lund blivit det hunsade stödpartiets - är vi den självupppoffrande lille brodern? Ännu en mandatperiod och vi kan hälsa hem, för att travestera Hannibal.

Tänker sen på instundande aktiestämma kräva ett redaktionsråd till VB. Att leta juniorredaktörer, samt nya skribenter. VB ska även förklara sig som "oberoende". Därefter kan nytt folk raggas, har själv pigga förslag bland f.d. Ung Vänstrare. Skär lagom tänder, ärke-förnyare! Att kalla sig med "k-ordet" ju en privatsak, som tro. Bara Ulf tar dom på allvar - nå, även Karin kanske. Ett livsstilsattribut - även från spralligt funtade sociologidocenter, måhända. Ja, nåt får vi tvunget kontra med - efter öppen hjärtliga pudlandet i styrelserapporten, inför söndag. Nåe för nåe, som han småborgarkungen och byrasisten Fogh-Rasmussen säger. Vad säger GP, släppa en web av tre? Även om nyförvärven har hammaren och skäran i silver runt halsen? Nå, mina kandidater är inte precis såna, i vilket fall.

VB behöver aktiva redaktörer med ett brett kontaktnät. Idag mest en anslagstavla där folk klistrar upp egna alster. Är inte unik, alltså. Utom kring myndigheten - den permanent flyende. Och förutom arbetsgrupper till parlamentariska politiken kan vi ha rullande vakt i styrelsen, där två poster vikes för 3-månaders "vikariat". Eller om nu mässfall täckes via en lista att ringa in från .. Avdramatiserar ju styrelsearbete samt lyfter bördor från Claes & Co. Se där vad borgfred mellan vad nu två trätosidorna i Ronja Rövardotter hette, kan åstadkomma!

Sist citat ur en (halv) självrefusering, till förra VB: "Ohly fullbordar sitt väl oavsiktliga partidestruktiva arbete, som minster. Den högste på partisidan har att tänka kallt - ev. v-folk i regeringen ska vara parlamentariker. Att dock gemensamt ta ansvar för utrikes-, migrations-, vapenexport-, rätts- och kriminalpolitiken. Behövs en längre uppräknings? Ska vara kolonialtrupper dit EU vill ha dom. Nå, lär väl knäcka manskapets favoritbefäl, vel-Ohly - samt mjukhänta populiststrebrar som Alice Åström. Och om nu även Pernilla Z. är i Perssons tankar, samt hörande till samma svårpejlade kategori."

Samt: "Kommunalpolitik och alla nivåers politik egentligen, i ett litet parti med radikala samhällsförändringar på programmet kan aldrig nånsin förlita sig på (ofta chimäriga) förhandlingsunder - speciellt med s-partister av aktuellt potentia Lundasorten. Kanske används Gunnar J. rentav taktiskt i syfte hålla oss på mattan? Efter direkt order från Prytzen samt hans lokala politbyrå; dit vi brukar klaga vår nöd när "Ginnarpar'n" var extra stygg och omedgörlig, samt bedrivit alla ränker uti boken. Det är då vi behöver partiets frilansare, de som för den strategiska politiken, och som utan att onödigt utmana Den Store Brodern sprider bilder av långt mera radikalt syftande och, oftast, framtidsrationella lösningar, än vad blott kammarmanglandet förmår frambringa."

Slut i lådan: Jörgen L.!



Mångkultur 2006 – föreläsningsserie i Landskrona

I samarbete med IMER Malmö högskola och Landskrona-Kävlinge-Svalövs Gymnasieförbund arrangerar Landskrona Kommun föreläsningsserien *Mångkultur 2006*. Vi kommer att belysa mångkultur ur flera olika synvinklar, till exempel: Europa som mångkulturell kontinent; Sverige som mångkulturell nation; Musik och rasism; Skola och mångkultur; Kultur och mångkultur.

Vår serie inleds dagsaktuellt med: ISLAM I JYLLANDS POSTEN

Föreläsare är Peter Hervik, Fil Dr, socialantropolog och docent vid Malmö högskola inom freds- och konfliktforskning samt politisk antropologi. Peter Hervik har skrivit ett antal böcker om mediabevakningen i Danmark: "Den generende forskellighed. Danske svar på den stigende forskellighed" (1999) och "Mediernes Muslimere. Antropologisk undersøgelse af mediernes dækning af religioner i Danmark" (2002). I båda böcker behandlar Peter Hervik bland annat hur Jyllands Posten bevakat och skildrat Islam och etniska minoriteter i Danmark.

En bakgrund: "En af tidens største globale mediehistorier er udløst af den danske avis Jyllands Postens kontroversielle beslutning om at publicere 12 tegninger af Muhammed. Politikere og journalister fokuserer ifølge den norske fredsforsker Johan Galtung alt for ofte alene på volden uden at kigge på [...] konfliktens historiske sammenhæng. Således kan man spørge, om hvordan Jyllands Posten har dækket stoffet ved-rørende Islam i de seneste år, og hvordan er denne dækning i forhold til fremkomsten af ny-nationalisme og ny-racisme i det danske samfund siden 1989? Dette er nogle af de spørgsmål, som vil blive behandlet på dette seminar." – Besök gärna Peter Herviks hemsida: www.peterhervik.dk.

Efter föreläsningen ger Gunnar Bergdahl, kulturredaktör HD, sin syn på massmedias roll i och ansvar för opinionsbildningen i ett samhälle. Därefter öppnar vi upp för dialog och diskussion.

Föreläsningen sker i Teaterrestaurangen, Landskrona Teater – måndagen den 27 februari kl. 14.30, kaffe bjuds från kl. 14.10; vi beräknar att sluta kl. 16.30

Föranmälan senast torsdag 23 februari till jan.nilson@landskrona.se; 0418 – 47 06 13

Varmt välkomna!

Jan Nilson

Utredare universitets- och högskolefrågor
Strategikontoret
Landskrona Kommun

Mångkultur 2006 – en föreläsningsserie i samverkan mellan IMER Malmö högskola, Landskrona-Kävlinge-Svalövs Gymnasieförbund och Landskrona kommun – Utbildningsenheten (Vuxenförvaltningen), Fritids- och Kulturförvaltningen, Strategikontoret och Integrationsrådet.

2006-02-14